

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Христос се роди! Ваистину се роди! Ваистину Господ се родио на земљи, Син Божији дошао међу људе, назвао се Исус што значи Спаситељ и тиме означио своју мисију у овоме свету. То име Његово донео је још архангел Гаврило када је јавио благу вест Светој Дјеви Богородици да ће родити сина и да му надену име Исус јер Исус значи спаситељ. То је то име које су људи од Адама до његовога доласка прижељкивали и очекивали. Јер Спаситељ је обећан још нашим прародитељима у Рају после њиховога пада у грех када су истерани из Раја, дата им је нада да ће семе женино сатрти главу змије, значи сатрти ђавола који је у виду змије преварио и саблазно Адама и Еву у Рају.

Кроз пророке старозаветне одржало се то предање, Господ је преко њих објављивао и утврђивао веру у долазак будућега спаситеља – Месије у народу Јеврејском, јер је тај народ био изабрани народ Божији да би се у њему очувало то предање, то обећање, та вера у правога Бога. Јер без вере није могуће Богу угодити каже Свето писмо. И заиста када се испунило време, када је дошло време за то онда се Господ Христос родио од Свете Дјеве Богородице у Витлејемској пећини и тај празник рођења Христовога ми смо прославили пре два дана. А данас, данас, јер тај празник Христовог рођења слаavimo пуних дванаест дана, до Богојављења, али поред тога празнка данас слаavimo и још једног великог светитеља Божијега који се удостојио да буде први сведок Христов на земљи, први мученик његов, то је онај коме је и овај храм посвећен свети апостол, архиђакон и првомученик Стефан који је, чули смо из данашњег Светога писма, када је читан овде свети апостол о његовом страдању од стране Јевреја али и о његовој храбрости, исповедању вере праве без обзира шта ће га снаћи а чули смо и у овој дивној песми коју су сестре овде отпевале малопре.

Свети архиђакон Стефан је дакле, први мученик Христов на земљи после његовога васкрсења. А пре његовог васкрсења било је много

мученика и сведока његових, пре свега одмах после његовога рођења када је Ирод схватио да се родио неки нови цар, уплашио се за свој престо, он је имао намеру да то дете које се родило убије да би сачувао свој престо и своју царевину. Али пошто је анђеоло јавио Јосифу да са дететом и Светом Богородицом путује у Египат, побегне у Египат, Ирод бесан наредио је да се побију сва деца, мушка деца, у Витлејему и околини. Каже предање четрнаест хиљада младенаца је тада убијено. Е ти младенци до две године, деца до две године који су пострадали у Витлејему јесу и први мученици Христови и први сведоци његови. И они се славе после два дана од данас, једанаестог јануара биће њихов спомен.

А свети архиђакон Стефан је тај који је био од дванаест апостола, изабран за ђакона, првога ђакона међу седморицом који су изабрани да помогну у служби апостолској и он је дакле, био оклеветан од стране Јевреја да хули на Мојсија и на Бога јер проповеда некога другога, некога Исуса и тако. Ухваћен, доведен на суд он је храбро исповедио и објаснио своју веру почевши од Аврама када је Господ обећао људима долазак Господа Христа и све како је кроз векове ишло, кроз пророке, и на крају је узвикнуо: „Ево видим небо отворено и Сина Човечијега да седи с десне стране Бога и Оца!“ Јевреји нису могли да слушају такве речи сматрајући да је то богохулство навалили су на њега и са камењем га засули и убили. А он, он је молио се Богу за своје мучитеље, за своје убице и рекао: „Господе не упиши им ово у грех.“ Као што и Господ на крсту се молио за своје мучитеље *ојросѝи им Оче јер не знају шѝиа раде* сличне речи је дакле, поновио и његов први сведок, први мученик који је крвљу својом запечатио веру, запечатио јеванђеље Христово, оно што су апостоли проповедали, што су нама у аманет оставили, преко светих Отаца потврдили, објаснили и предали нама да по тој вери и ми живимо и Црква Божија је том вером живела ево више од две хиљаде година. Хиљаде и хиљаде, милиони људи је прихватало ту веру коју су свети постоли проповедали и сведочили јер и свих дванаест апостола су пострадали за Господа Христа и крвљу својом

запечатали своју проповед. Али први међу њима је био њихов дакле, ученик архиђакон Стефан.

То је данашња благовест браћо и сестре и пример свима нама да се не чудимо ако будемо и ми гоњени, а јесмо гоњени, ако будемо страдали да будемо спремни да и ми будемо сведоци Христови, да посведочимо нашу веру, веру православну и да је очувамо неупрљану, неокрњену неизвитоперену разним заблудама и јересима него да је сачувамо онакву какву смо је примили од светих Отаца и коју нам је Свети Сава предао у аманет. Да и ми ту веру предамо нашој деци и омладини да и они по тој вери живе и тако да се сви њоме спасавамо и да Богу угодимо животом својим на земљи а Господ да нас прими у Царство своје небеско.

Ево данас је друга слава или мања слава овога храма јер свети архиђакон Стефан се слави, коме је овај храм посвећен, петнаестогавгушта када је летњи свети Стефан и тада је главна слава овога храма. А данас пошто је свети Стефан поново смо пререзали славски колач њему у славу и част. Ариље је чудесан град браћо и сестре по много чему. Темељи овога храма су ударени не пре годину дана или нешто мање, него много раније. Чиме? Тиме што је Ариље дало своје синове да служе Господу. Послало их у манастир. То је отац Варнава, архимандрит сада, и отац Димитрије протосинђел сада, који су потомци и поникли у овоме граду, у њему се одгајили, одрасли и кренули су попут архиђакона Стефана да служе Господу и да буду његови сведоци. И они су то до сада очували и одржали, одржаће и у будуће.

А онда је дошло, то је то семе које је посејано у Ариљу, онда је дошло до тога да су наша браћа овде Стевановићи, брат Милош, Ђорђе и Драгутин да су подигли овај предивни храм на овоме брду одакле и благовестимо целом граду Ариљу звонима са овога места, са овога манастира. И овај манастир је сведок Божији у нашем времену, у нашем народу и зато овде долазимо и сабирамо се сваке недеље и празника, тражимо утеху, тражимо помоћ, овде се учимо речи

Божијој, заповестима Божијим, закону Христовоме и по томе трудимо се да живимо.

Нека би Господ благословио ово свето место, овај град и околину и цео наш православни Србски народ ма где да живи, да будемо и останемо верни потомци Светога Саве, да останемо следбеници Господа Христа као што је свети првомученик и архиђакон Стефан био и да се тако удостојимо да нас Господ прими у Царство своје небеско и да тамо и ми са свима светима слаavimo Њега чудесног Господа и Спаситеља нашега са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност.

Амин.